

vonnis

RECHTBANK OVERIJSEL

Team kanton en handelsrecht

Zittingsplaats

zaaknummer / rolnummer:

Vonnis van

in de zaak van

1.
wonende te
2.
wonende te.
eisers,
advocaat mr.

tegen

de naamloze vennootschap

gevestigd en kantoorhoudende t
gedaagde,
advocaat mr

Partijen zullen hierna

genoemd worden.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - het tussenvonnis van
 - het proces-verbaal van comparitie van

- 1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

- 2.1. zijn de ouders en de wettelijke vertegenwoordigers van hun
dochter (hierna te noemen).

- 2.2. is de zorgverzekeraar van

- 2.3. heeft intensieve zorg nodig hebben ervoor
gekozen om de zorg waaraan behoefte heeft, in de vorm van een
persoonsgebonden budget (hierna te noemen: pgb) te ontvangen.

2.4. Met ingang van 29 mei 2016 moest de zorgbehoefte van [naam] opnieuw worden vastgesteld. Een verpleegkundige van [naam] heeft de zorgbehoefte van [naam] toen vastgesteld op 102,1 uren per week.

2.5. [naam] en [naam] waren het niet eens met deze vaststelling. Vervolgens heeft een verpleegkundige van I [naam] een herindicatie uitgevoerd. Zij heeft de zorgbehoefte van [naam] vastgesteld op 116 uren. Op 31 mei 2016 heeft [naam] een machtiging afgegeven ten behoeve van [naam] voor de periode 29 mei 2016 tot en met 31 december 2016 voor 116 uren per week.

2.6. [naam] en [naam] hebben op 1 juli 2016 een klacht voorgelegd aan de Geschillencommissie Zorgverzekeringen (verder te noemen: de geschillencommissie). [naam] hebben de geschillencommissie verzocht over de periode 19 mei 2016 tot en met 31 december 2016 een pgb toe te kennen van meer dan 116 uren per week.

2.7. Op 24 november 2016 heeft [naam] een machtiging afgegeven ten behoeve van [naam] voor de periode 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017 voor 116 uren per week. [naam] hebben de geschillencommissie bericht hun reeds aanhangige klacht met deze machtiging uit te breiden.

2.8. Op 8 februari 2017 zijn [naam] gehoord door de geschillencommissie. Na de hoorzitting heeft de geschillencommissie advies gevraagd aan het Zorginstituut Nederland (hierna te noemen: het Zorginstituut).

2.9. Op 31 maart 2017 heeft het Zorginstituut een advies uitgebracht aan de geschillencommissie. In dit advies staat -voor zover van belang-:

“Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft Zorginstituut Nederland dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur.

(...)

Er zijn meerdere indicaties gesteld en het is onduidelijk welke indicatie de juiste is. De uren verpleging en verzorging die per week geïndiceerd zijn variëren van ongeveer 102 uur per week tot ongeveer 160 uur per week bij de laatste indicatiestelling van december 2016.

(...)

De medisch adviseur concludeert dat het op grond van de beschikbare informatie niet mogelijk is om te bepalen welke indicatie de juiste is. Het begrip revalidatiezorg suggereert geneeskundige zorg waarbij een revalidatiearts verantwoordelijk is, het is echter onduidelijk of dit daadwerkelijk het geval is. Met betrekking tot zorg in de nacht merkt de medisch adviseur op dat de ouders een deel van het toezicht op zich dienen te nemen. Echter, er is geen objectieve maatstaf om te bepalen hoeveel uren voor de verantwoordelijkheid van de ouders zijn. Duidelijk is dat het niet gebruikelijk is om bij een kind van 2 jaar 8 uur per nacht alert te moeten zijn op mogelijke momenten van zorg.

Juridische beoordeling

(...)

De zorg gedurende de nacht omvat verpleegkundig toezicht in verband met onplanbare zorg. Niet alleen handelingen dienen geïndiceerd te worden maar de gehele periode van

toezicht gedurende de nacht, voor zover het gaat om zorg die verzekerde meer behoeft dan de gebruikelijke zorg die een gezond kind van dezelfde leeftijd nodig heeft.
 Een verblijf in een revalidatie instelling valt onder artikel 2.12 Besluit zorgverzekering. Het begrip revalidatiezorg suggereert geneeskundige zorg waarbij een revalidatiearts verantwoordelijk is. Iedere vorm van verblijf in verband met geneeskundige zorg gaat gepaard met verpleging en verzorging. Deze zorg maakt dus deel uit van het verblijf en zou niet afzonderlijk geïndiceerd moeten worden.

Het advies

(...) Op basis van de stukken is niet vast te stellen hoeveel uren geïndiceerd zouden moeten worden. In ieder geval is niet duidelijk of bovenstaande uitgangspunten goed gehanteerd zijn. Het lijkt daarom aan te bevelen een deskundige te vragen de situatie nogmaals te beoordelen. Wellicht kan in overleg met V&VN iemand gezocht worden, die veel ervaring heeft met het Normenkader en die gespecialiseerd is in indicatiestelling bij kinderen met ernstige beperkingen, zoals bij deze verzekerde."

2.10. Bij brief van 13 april 2017 hebben [] op het advies van het Zorginstituut van 31 maart 2017 gereageerd. In deze brief staat -voor zover van belang-:

"De dochter van cliënt heeft op het Roessingh ergotherapie, fysiotherapie en logopedie (...). Echter géén van deze personen is in staat en bevoegd om om te gaan met de canule van de dochter van mijn cliënt. De dochter van cliënt mocht ook enkel naar het Roessingh komen op voorwaarde dat er een persoon meekomt die met de canule overweg kan. Dit omdat er in de nabijheid van de dochter van cliënt anders niemand beschikbaar is om om te gaan met de canule. (...) De revalidatiezorg die cliënt bij het Roessingh ontvangt, biedt dit dus niet terwijl zij die wel nodig heeft. Vandaar ook dat er wél uren voor geïndiceerd moeten worden."

2.11. De geschillencommissie heeft aan V&VN verzocht om advies over de indicatiestelling van [] V&VN heeft hierop mevrouw kinderverpleegkundige bij [] benaderd. Op 11 september 2017 heeft zij geadviseerd om de indicatie op 125,5 uren per week te stellen.

2.12. [] hebben bij brief van 26 september 2017 hierop gereageerd en bij brief van 27 september 2017.

2.13. Op 25 oktober 2017 heeft het Zorginstituut haar definitief advies uitgebracht aan de geschillencommissie. Dit advies luidt -voor zover van belang-:

"Deze kinderverpleegkundige (bedoeld wordt []) heeft een indicatie gesteld van 125,5 uur per week. Uit de stukken blijkt echter dat zij zich niet ter plekke van de situatie op de hoogte heeft gesteld en geen overleg heeft gehad met de ouders en de behandelaren van verzekerde. Het advies van de kinderverpleegkundige kan derhalve niet worden aangemerkt als een valide indicatiestelling die conform het normenkader van de beroepsgroep tot stand is gekomen.

Daarnaast merkt de medisch adviseur naar aanleiding van de verpleegkundige zorg in de revalidatie-instelling het volgende op. Uit het toegestuurd advies van de kinderverpleegkundige d.d. 11 september 2017 kan worden opgemaakt dat er geen sprake is

van een 24-uurs verblijf in deze instelling. In dat geval is er ofwel sprake van verpleegkundige dagopvang waarbij ook paramedische zorg wordt gegeven ofwel van een poliklinische paramedische behandeling. In dat geval er sprake is van verpleegkundige dagopvang met paramedische zorg is de verpleegkundige zorg in de indicatiestelling geïnccludeerd. Indien het gaat om een poliklinische paramedische behandeling is de verpleegkundige zorg niet geïndiceerd en kan deze wel apart worden gedeclareerd.

Het advies

(...) Gelet op het bovenstaande kan (nog steeds) niet worden vastgesteld hoeveel uren geïndiceerd zouden moeten worden. Zorginstituut Nederland kan derhalve geen advies geven over de juistheid van de indicatie."

2.14. Op 22 november 2017 heeft [] een machtiging afgegeven ten behoeve van [] voor de periode 1 januari 2018 tot en met 31 december 2018 voor 116 uren per week. [] hebben de geschillencommissie verzocht hun reeds aanhangige klacht met deze machtiging uit te breiden.

2.15. Bij brief van 30 januari 2018 heeft de geschillencommissie partijen op de hoogte gebracht van de actuele stand van zaken en daarbij een afschrift gestuurd van het definitief advies van het Zorginstituut. Bij brief van 1 februari 2018 hebben [] hierop gereageerd en bij brief van 12 februari 2018 heeft [] gereageerd.

2.16. Op 21 februari 2018 heeft de geschillencommissie een bindend advies uitgebracht. Dit advies luidt -voor zover van belang-:

"Naar aanleiding van een definitief advies van het Zorginstituut heeft de commissie de betrokken deskundige opnieuw benaderd voor een reactie en haar gevraagd of zij bereid is nader onderzoek uit te voeren. Bij e-mailbericht van 2 november 2017 heeft de deskundige medegedeeld niet bereid te zijn alsnog een indicatie te stellen bij verzekerde thuis. Hierop heeft de commissie V&VN benaderd. V&VN heeft de commissie medegedeeld contact te hebben gehad met de deskundige, die toch bereid zou zijn een aanvullend bericht uit te brengen. Bij brief van 5 januari 2018 is de deskundige hiertoe nogmaals benaderd. Op 30 januari 2018 heeft de deskundige medegedeeld geen verdere medewerking te willen verlenen.

(...)

Gelet op het voorgaande is uitsluitend de indicatiestelling van [] op een behoorlijke wijze tot stand gekomen en daarom oordeelt de commissie dat het aantal van totaal 116 uren per week in de situatie van verzekerde passend is. Hetgeen door verzoeker is aangevoerd ter verhoging van de indicatie kan niet leiden tot een andere uitkomst. Hoewel de commissie begrip heeft voor de positie van verzoeker als zelfstandige, is het uitgangspunt de behoefte van de patiënt, daarbij rekening houdend met de gebruikelijke zorg, en niet de fysieke of financiële last voor degene die de zorg verleent ten laste van het PGB vv. Indien dit (te) bezwaarlijk wordt, dient zorg in natura te worden overwogen. Verzoeker heeft derhalve geen aanspraak op een hoger aantal uren dan reeds door de ziektekostenverzekeraar aan verzekerde is toegekend, ten laste van de zorgverzekering. Deze indicatie geldt vanaf 29 mei 2016 tot en met 31 december 2018 (...).

(...)

De commissie wijst het verzoek af, met de aantekening dat de indicatie van 116 uren per week passend is."

3. Het geschil

3.1. De vorderen bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

- I. het bindend advies van de geschillencommissie d.d. 21 februari 2018 te vernietigen;
- II. te veroordelen tot betaling van een bedrag van € 904,00 aan buitengerechtelijke kosten;
- III. te veroordelen in de proceskosten, te vermeerderen met de wettelijke rente en de nakosten.

3.2. : voert verweer.

3.3. Op de standpunten van partijen wordt hierna -voor zover van belang- nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. De vordering van : strekt tot vernietiging van het bindend advies van de geschillencommissie van 21 februari 2018. Een bindend advies kan gelet op het bepaalde in artikel 7:904 lid 1 BW worden vernietigd indien gebondenheid daaraan in verband met de inhoud of wijze van totstandkoming daarvan in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Dit criterium vraagt terughoudendheid van de rechter aan wie een bindend advies ter vernietiging wordt voorgelegd. Het gaat er immers niet om dat de rechter zijn oordeel over de zaak in de plaats stelt van het oordeel van de geschillencommissie. Dit brengt mee dat voor vernietiging van een bindend advies slechts ruimte is indien de inhoud of de wijze van totstandkoming van het bindend advies ernstige gebreken vertoont. Getoetst zal moeten worden of de fundamentele beginselen van procesrecht, waartoe behoort de eis dat de beslissing voldoende gemotiveerd dient te zijn, in acht zijn genomen.

4.2. De rechtbank is van oordeel dat gebondenheid aan het bindend advies van de geschillencommissie van 21 februari 2018 in verband met de wijze van totstandkoming daarvan onder de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is en overweegt daartoe als volgt.

4.3. Op 21 februari 2017 heeft de geschillencommissie advies gevraagd aan het Zorginstituut. Uit het advies van het Zorginstituut van 31 maart 2017 blijkt dat de geschillencommissie dat advies heeft gevraagd omdat de indicatiestellingen sterk uiteen liepen. De uren verpleging en verzorging die per week geïndiceerd waren, varieerden van 102 uren per week tot ongeveer 160 uren per week. Het Zorginstituut heeft geconcludeerd dat op basis van de stukken niet was vast te stellen hoeveel uren geïndiceerd zouden moeten worden, omdat onduidelijk was of bepaalde uitgangspunten goed waren gehanteerd. Uit het advies blijkt dat het gaat om twee uitgangspunten. Het eerste door het Zorginstituut geformuleerde uitgangspunt is dat wat betreft de zorg gedurende de nacht niet alleen handelingen dienen te worden geïndiceerd, maar de gehele periode van het toezicht gedurende de nacht, voor zover het gaat om zorg die meer behoeft dan de gebruikelijke zorg die een gezond kind van dezelfde leeftijd nodig heeft. Het tweede aanvankelijk door het Zorginstituut geformuleerde uitgangspunt is dat iedere vorm van verblijf in een revalidatie-instelling in verband met geneeskundige zorg gepaard gaat met

verpleging en verzorging. Deze zorg maakt dus, aldus het Zorginstituut op 31 maart 2017, deel uit van het verblijf en zou niet afzonderlijk moeten worden geïndiceerd. Het Zorginstituut heeft op 31 maart 2017 geadviseerd om een deskundige te vragen de situatie nogmaals te beoordelen, omdat het onduidelijk was hoe met deze uitgangspunten is omgegaan.

4.4. De geschillencommissie heeft het advies van Het Zorginstituut overgenomen. Via V&VN is mevrouw [naam] verzocht om een advies over de indicatiestelling van [naam] uit te brengen. Op 11 september 2017 heeft mevrouw [naam] geadviseerd om de indicatie op 125,5 uren per week te stellen. Uit het definitieve advies van het Zorginstituut van 25 oktober 2017 volgt echter dat het advies van mevrouw [naam] niet kan worden aangemerkt als valide indicatiestelling, omdat zij zich niet ter plekke van de situatie op de hoogte heeft gesteld en geen overleg heeft gehad met de ouders en de behandelaren van [naam]. Daarnaast heeft het Zorginstituut opgemerkt dat bij [naam] geen sprake is van een 24-uurs verblijf in een revalidatie-instelling. In dat geval is er ofwel sprake van verpleegkundige dagopvang met paramedische zorg, waarbij de verpleegkundige zorg in de indicatiestelling is geïncludeerd, of sprake van poliklinische paramedische behandeling, waarbij verpleegkundige zorg niet is geïncludeerd en wel afzonderlijk kan worden gedeclareerd.

4.5. Zowel de geschillencommissie als V&VN hebben mevrouw [naam] hierop gevraagd om een aanvullend advies uit te brengen, maar mevrouw [naam] bleek hiertoe niet bereid.

4.6. Op 21 februari 2018 heeft de geschillencommissie vervolgens een bindend advies uitgebracht. Uit dit advies blijkt dat de geschillencommissie van oordeel is dat uitsluitend de indicatiestelling van [naam] op een behoorlijke wijze tot stand is gekomen. Gelet daarop heeft de commissie geoordeeld dat het aantal van totaal 116 uren per week in de situatie van [naam] passend is.

4.7. De rechtbank is van oordeel dat de geschillencommissie -gelet op de hiervoor weergegeven gang van zaken- had moeten motiveren waarom de rapportage van [naam] (bij nader inzien) afdoende was om het definitief advies op te baseren. Het besluit van [naam] van 31 mei 2016 is op de rapportage van [naam] gebaseerd. Deze rapportage was aan de geschillencommissie overgelegd. Na de hoorzitting heeft de geschillencommissie het (gelet op de sterk uiteenlopende indicatiestellingen) noodzakelijk gevonden om advies te vragen aan het Zorginstituut. Vervolgens heeft de geschillencommissie het advies van het Zorginstituut om een deskundige te benoemen, opgevolgd. De deskundige heeft een advies uitgebracht, maar dit advies bleek niet bruikbaar omdat het niet op zorgvuldige wijze tot stand was gekomen. Ondanks verzoeken van zowel de geschillencommissie als V&VN wenste de deskundige geen aanvullend onderzoek te doen. Vervolgens heeft de geschillencommissie geen andere deskundige benaderd om advies uit te brengen, maar heeft zij zonder enige motivering de rapportage van [naam] alsnog ten grondslag gelegd aan haar bindend advies. Van de geschillencommissie had mogen worden verwacht dat zij in haar bindend advies dit besluit had toegelicht. Dit klemmt temeer nu zij zich kennelijk zowel na de hoorzitting als na het eerste advies van het Zorginstituut onvoldoende geïnformeerd achtte om tot een bindend advies te kunnen komen. Nu de geschillencommissie dit heeft nagelaten, voldoet het bindend advies niet aan het motiveringsbeginsel.

4.8. Voorts is de rechtbank van oordeel dat de geschillencommissie -gelet op de adviezen van het Zorginstituut- inhoudelijk had moeten motiveren waarom de indicatie van volgens haar juist is. Het Zorginstituut heeft immers geconcludeerd dat op basis van de stukken (waaronder dus de indicatie van I) niet was vast te stellen hoeveel uren voor : geïndiceerd zouden moeten worden. Voor het Zorginstituut was onduidelijk in hoeverre in de indicatie rekening is gehouden met het uitgangspunt dat wat betreft de zorg gedurende de nacht niet alleen handelingen dienen te worden geïndiceerd, maar de gehele periode van het toezicht gedurende de nacht, voor zover het gaat om zorg die ! meer behoeft dan de gebruikelijke zorg die een gezond kind van dezelfde leeftijd nodig heeft. Ook was voor het Zorginstituut niet duidelijk in hoeverre in de indicatie rekening is gehouden met de verpleegkundige zorg in de revalidatie-instelling. Gelet hierop had het naar het oordeel van de rechtbank op de weg van de geschillencommissie gelegen hierover duidelijkheid te verschaffen in haar bindend advies. Dit klemmt temeer nu bij brief van 1 februari 2018 aan de geschillencommissie hebben laten weten dat in de revalidatie-instelling geen sprake is van verpleegkundige dagopvang met paramedische zorg, zodat het mogelijk is de verpleegkundige zorg aldaar afzonderlijk te indiceren. De enkele opmerking in het bindend advies dat het aantal van 116 uren per week in de situatie van I passend is, omdat uitsluitend de indicatiestelling van I op een behoorlijke wijze tot stand is gekomen, is niet afdoende. Ook in zoverre is het bindend advies dus gebrekkig gemotiveerd.

4.9. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat het bindend advies van de geschillencommissie niet voldoende is gemotiveerd. Instandhouding van het bindend advies is dan ook naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar. Dit noopt tot vernietiging van het bindend advies. Dit betekent dat de vordering van ' al worden toegewezen.

4.10. Indien het bindend advies wordt vernietigd en daarmee een (geldige) beslissing is komen te ontbreken, kan de rechter op grond van artikel 7:904 lid 2 BW een beslissing geven. Ter zitting heeft mr. ! desgevraagd verklaard dat de insteek van deze procedure niet was om een inhoudelijk oordeel van de rechter te verkrijgen. Indien de rechtbank de zaak inhoudelijk wil behandelen, dan zal zijn collega mr. de zaak overnemen en zal een deskundige moeten worden benoemd. Mr. heeft eveneens verklaard dat de insteek van deze procedure niet was om een inhoudelijk oordeel van de rechter te verkrijgen. Mr. heeft zich verzet tegen een inhoudelijke beslissing door de rechter. Volgens hem zijn de processtukken daarop ook niet ingericht en is het inhoudelijk debat daarover niet gevoerd. Gelet hierop en het ontbreken van de daarvoor op dit moment noodzakelijk geachte informatie zal de rechter thans geen inhoudelijke beslissing geven.

4.11. De door ' gevorderde veroordeling tot betaling van de buitengerechtelijke kosten zal worden toegewezen.

4.12. zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten, te vermeerderen met de wettelijke rente. De kosten aan de zijde van worden tot op heden begroot op € 99,01 aan explootkosten, € 914,00 aan griffierecht en € 1.086,00 aan advocaatkosten (2 punten ad € 543,00), derhalve in totaal € 2.099,01.

4.13. De gevorderde veroordeling in de nakosten is in het kader van deze procedure slechts toewijsbaar voor zover deze kosten op dit moment reeds kunnen worden begroot. De nakosten zullen dan ook worden toegewezen op de wijze zoals in de beslissing vermeld.

4.14. De gevorderde uitvoerbaarheid bij voorraad zal uitsluitend worden toegewezen voor zover de rechtbank een voor tenuitvoerlegging vatbare uitspraak doet.

4.15. Ten overvloede overweegt de rechtbank nog het volgende.

4.16. Ter zitting is aan de orde gekomen dat inmiddels een verpleegkundige van de zorgbehoefte van I voor 2019 heeft vastgesteld op 84 uren per week. heeft voor 2019 voor deze uren een machtiging afgegeven. hebben ter zitting verklaard dat dit voor hen ongebruikelijk is, omdat de zorgbehoefte van I zou zijn toegenomen. Volgens is aan hen te kennen gegeven dat de indicatie lager is omdat veel zorgzaken in het kader van de Wmo van naar de gemeente zouden zijn gegaan. hebben aangevoerd dat zij vervolgens naar de gemeente zijn gegaan, maar dat de gemeente hen weer zou hebben terugverwezen naar is heeft ter zitting verklaard dat de zorgvraag zich ontwikkelt. Het is volgens haar dan ook niet vreemd dat de indicatie wijzigt. Het is ook niet aan haar om dat te beoordelen. De wijkverpleegkundige indiceert volgens de verzekeringsvoorwaarden. Als er vragen zijn over de indicatie, dan moeten zich wenden tot de wijkverpleegkundige en niet tot , aldus

4.17. De rechtbank stelt vast dat al sinds eind mei 2016 ondanks diverse inspanningen en procedures in onzekerheid verkeren over de vraag in hoeverre de afgegeven indicaties van wijkverpleegkundigen correct zijn. lijkt te verwijten dat zij steeds opnieuw opkomen tegen een indicatiestelling en door gegeven machtigingen. Zonder de hoogte van de afgegeven indicaties te (kunnen) beoordelen acht de rechtbank het begrijpelijk dat zich met de indicaties niet kunnen verenigen. Immers, blijkens de adviezen van het Zorginstituut is het nog steeds onduidelijk in hoeverre in de indicatie(s) rekening is gehouden met de door het Zorginstituut geformuleerde (en hiervoor reeds onder 4.8 vermelde) uitgangspunten. Ook de onderhavige vernietiging van het bindend advies schept geen duidelijkheid in dat verband. De rechtbank acht dat schrijnend. Nog klemmender is, dat er inmiddels een nieuwe onzekere factor lijkt te spelen, te weten de vraag of en in hoeverre een beroep op de Wmo kan worden gedaan. De rechtbank acht deze voortdurende onzekerheid niet wenselijk en evenmin in het belang van de veiligheid, de gezondheid en de ontwikkeling van Madelinde.

4.18. Hoewel de rechtbank ook oog heeft voor de bijzondere positie van en gelet ook op het bepaalde in de verzekeringsvoorwaarden in beginsel af zou moeten (kunnen) gaan op afgegeven indicaties, is de rechtbank in deze specifieke zaak en gelet ook op de bijzondere omstandigheden van dit geval van oordeel dat zich niet enkel achter de (verschillende) indicatiestellingen van de verpleegkundigen kan verschuilen en in dit verband ook een verantwoordelijkheid en een (maatschappelijke) taak heeft om tot duidelijkheid en een bevredigende oplossing te komen. De rechtbank geeft in overweging om in gesprek te gaan met en de gemeente om samen tot een voor alle partijen toekomstbestendige regeling te komen.

5. De beslissing

De rechtbank

- 5.1. vernietigt het bindend advies van de geschillencommissie van 21 februari 2018,
- 5.2. veroordeelt tot betaling van een bedrag van € 904,00 aan buitengerechtelijke kosten,
- 5.3. veroordeelt in de proceskosten, aan de zijde van tot op heden begroot op € 2.099,01, te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag met ingang van veertien dagen na betekening van dit vonnis tot de dag van volledige betaling,
- 5.4. veroordeelt in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 157,00 aan salaris advocaat, te vermeerderen, onder de voorwaarde dat niet binnen 14 dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan en er vervolgens betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden, met een bedrag van € 82,00 aan salaris advocaat en de exploitkosten van betekening van de uitspraak,
- 5.5. verklaart onderdelen 5.2, 5.3 en 5.4 van dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad,
- 5.6. wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. F.E.J. Goffin en in het openbaar uitgesproken op

Voor kopie conform

De griffier van de
Rechtbank Overijssel
kanton en handelsrecht, Almelo

type:
coll: